

NADÁCIA DALKIA SLOVENSKO

pomáha postihnutým povodňami

Minuloročné niekoľkoňňové úhrny zrážok narobili starosti a problémy mnohým ľuďom. Voda im vzala majetky, mnohonásobné škody sa vyšplhali do závratných čísel. Výdatné dažde začiatkom júna minulého roka vyhnali z domu aj jedného z našich pracovníkov pána Antona Babiča z Kežmarku, ktorého príbeh vám prinášame prostredníctvom rozhovoru.

Kedy vás zastihla povodeň?

Bolo to 4. júna 2010 nadržanom, presnejšie sa to pre nás začalo o pol tretej ráno.

Je to po prvý raz, čo ste čelili takejto povodni?

Takej veľkej povodni áno. Pivnicu nám čiastočne už asi dvakrát vytopilo. Ale odkedy sa pamätám, na dvore sme vodu ešte nemali, nieto ešte vo výške dvoch metrov.

Čo si myslíte, čo bolo príčinou jej vzniku?

Zrejme to, že pršalo extrémne dlhý čas v jednom kuse a náš potok takýto objem vody nedokázal odviesť.

Prívalová voda vás prekvapila, alebo vás stihli informovať vopred?

Nadržanom nás prebudilo hučanie vody. Bývame pri potoku. Nijaká výstraha zo strany mesta nebola. Mali sme šťastie, že sme sa zobudili. Keby sme však vedeli, že voda stúpne až tak, veľa vecí by dnes asi vyzeralo inak, najmä by sme zobudili všetkých susedov, ktorí nemali potuchy o tom, čo sa deje vonku.

Čo sa dialo v prvých minútach? Ako to celé prebiehalo?

Najprv sme zachraňovali pivnicu. Potom hladina vody stúpala, a tak sme zachraňovali veci z garáže

a všetko, čo sme tam pred chvíľou vyniesli z pivnice. A keď sa hladina neprestávala dvíhať a voda sa nám vylievala do záhrady, začali sme nosiť veci

z garáže do bytu. O chvíľu sme museli sťahovať veci opäť vyššie, na poschodie do dcérinej izby, kde sa toho, žiaľ, veľa nezmestilo. Malo to rýchly spád. O siedmej sme sa už museli sami evakuovať cez novovzniknutý potok pred našim domom, ktorý mal výšku okolo jeden a pol metra.

Aké škody vám vznikli?

V celom byte sme mali vyše 60 cm vody, čiže nám vytopilo úplne všetko. Keď sa odplavila voda, zostalo v byte niekoľko centimetrov bahna, ktoré sa dostalo doslova všade. Museli sme povyhadzovať pomaly všetko: nábytok, podlahy, ba i vchodové dvere. Museli sme vysekať betónový poter a urobiť nový. Vznikli nám praskliny na priečkach, ale celková statika, našťastie, nebola až tak narušená, ešte uvidíme, ako to bude vyzerat po zime. Keďže v byte bolo tak veľa vody, zaplavilo nám aj väčšinu skriň s oblečením, vianočné ozdoby atď.

Ako to prežívala vaša rodina?

No najprv to bol stres a adrenalin. Ako som už spomínal, sťahovali sme v podstate trikrát. Nezastavili sme sa ani na chvíľu, všade vládol zmätok, takže nikto nemal čas veľmi rozmýšľať nad tým, čo sa deje. Po telefonáte od príbuzných, ktorí nám povedali o ďalšej prichádzajúcej vode, sme museli túto našu márnú snahu vzdať a opustiť náš dom. Až vtedy, keď sme tak stáli oproti nášmu domu a pozerali sme naň, ako sa okolo neho valí všetka tá voda, až vtedy si človek naozaj uvedomil, čo sa deje, a prišiel strach, či sa napokon budeme mať kam vrátiť. Keď už bola voda na ústupe, začala sa druhá a tá dlhšia fáza – upratovanie. O všetko sme prišli ani nie za pol dňa, no práca na zničenom nám zaberá už siedmy mesiac. Tomu vravím nepomer. Ale čo je hlavné, snažili sme sa byť oporou jeden druhému. Usilovali sme sa myslieť pozitívne. Prišla nám pomôcť takmer celá rodina a väčšina priateľov. Všetci sme sa navzájom motivovali a postupne sme napredovali.

Aká je súčasná situácia? Aj dnes máte obavy z ďalších povodní?

Veľmi sa bojíme jari, či sa to zase nezopakuje. V podstate sa stále obávame. Predpokladáme však, že taká veľká voda sa už vrátiť nemôže. Podstatná časť bytu je už hotová, no ešte potrvá, kým to bude všetko dokončené na sto percent. V byte to momentálne vyzerá stále ako v sklade, keďže pracovať na všetkých miestach naraz sa nedá. Najväčší problém máme asi s plesňami a vlhkosťou všeobecne, lebo múry aj napriek peknému a horúcemu počasiu po povodni nestihli vyschnúť. Aj keď si pri práci občas niekto vzdychne, či sa to vôbec oplatí, či sa to nestane znova, nevzdávame to. Snažíme sa na povodeň nemyslieť, aby sme si ju náhodou neprivolali.

Na čo ste využil finančný príspevok z NADÁCIE DALKIA SLOVENSKO?

Ešte sme nevyužili všetky peniaze, keďže sa nedá robiť všetko naraz. Ale stihli sme si objednať nové vchodové dvere a časť kuchyne. Ostatné peniaze využívame na stavebné materiály, pretože ešte stále opravujeme pracovňu a potrebujeme opraviť celú predsieň, obklad, podlahu, garáž, garážové dvere... Chýba nám ešte množstvo nábytku. Môžete nám však veriť, že tie peniaze nezneužijeme na zlepšenie, ale na nadobudnutie nášho pôvodného štandardu byvania.

Zmenilo to váš pohľad na určité veci alebo životné hodnoty?

Určite. Naša rodina sa hlavne oveľa viac stmelila. Krízové situácie, dennodenná práca od rána do noci nás prinútili zabudnúť na maličkosti, o ktorých sme si mysleli, že sú veľkými problémami. Ešte viac si ceníme to, čo máme, rodinu a priateľov. A predovšetkým jeden druhého.